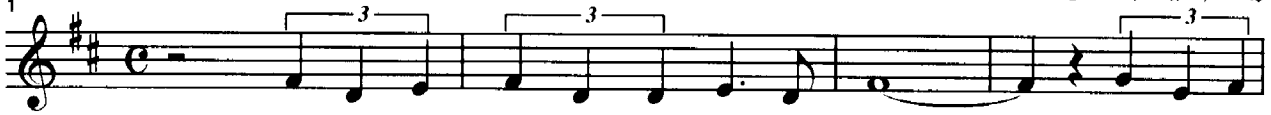

Rừng Sâu Tình Ái

Tặng Mặc Bích

Nguyễn Đình Hùng

Mê Dắm

Anh là hoang thú của rừng sâu tình ái.

Em là thỏ

trắng đứng bên bờ sông hiền.

Anh đã nhìn em mắt ngời lên đi

thường.

Em nghiêng mình theo gió đưa hương về.

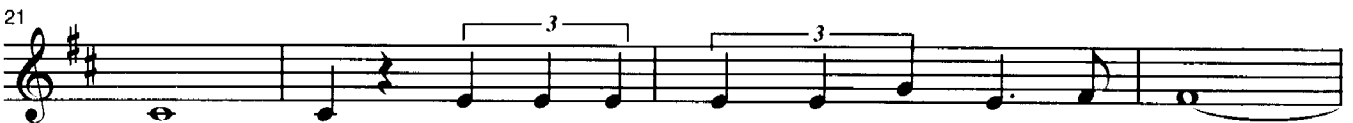
Anh là đêm đen lửa hồng hoang cháy mười phương.

Em hồn trinh

kiết nước xanh trong tinh tuyền.

Anh như cơn mê trong bão tố kinh

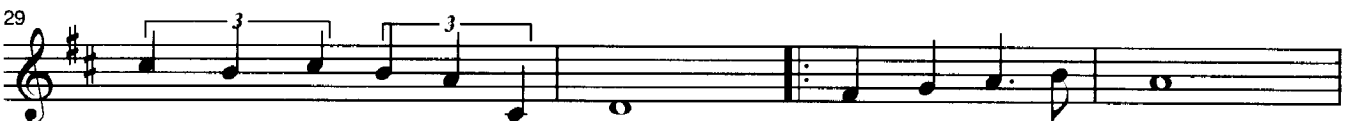
hoàng.

Em luôn mơ theo từng tiếng nhạc thiên tiên.

Anh là giòng thác lũ cuốn miên man.

Em còn ngơ

ngác trong nắng êm mơ tình yêu.

Đừng sợ hãi hỡi em.

33

Thú dữ miền hoang vu Lửa hồng không cháy mãi.

37

Đêm đã dứt cơn mê. Anh đến đây bên bờ sông rộng

41

mở. Quý bên em gọi xoá những ưu phiền.

45

Xin lòng em trầm lặng những bình yên. Êm ái

49

phủ một đời anh bão tố. Xin em dắt chân anh đi rất

53

nhẹ. Vào tình yêu của riêng cõi rừng mơ.

57

Và để suốt trên đường đời cõi tình. Hồn đôi

61

ta đượm mãi một màu thơ.